

Ordu quruculuğumuz Qələbədən sonra da davam etdirilir

Biz müharibə nədir, işğal nədir, təhlükə nədir... yaxşı bilirik

Son günlər regionun kütləvi informasiya vasitələrində sülhə və sabitliyə xələl gətirə biləcək, ölkələrarası əməkdaşlığa mane olacaq, tərəqqi və inkişafın qarşısına sədd çəkəcək xəbərlərlə rastlaşırıq. Hansısa ölkənin Ermənistanı silah göndərməsi, başqa bir ölkənin Yerevana hərbi yardımı davam etdirməsi, o biri dövlətin Qarabağ ermənilərinə status vəd etməsi sübut edir ki, bu regionda sabitliyin bərpasını istəməyənlər az deyil. Ona görə də Azərbaycan qabaqıyıcı tədbirlər görməlidir və bu istiqamətdəki addımlarımız daha da qətiləşdirilir.

Sən demə, bizim son günlərdə şahidi olduğumuz mənzərəni dövlət başçıları lap çoxdan görürlərmiş. Məsələn, Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyev müharibə bitdikdən dərhal sonra – 2020-ci il dekabrın 10-da Azadlıq meydanında keçirilən Zəfər paradında bildirmişdi ki, biz bundan sonra ordumuzun daha müasir silahlarla təchiz edilməsinə nail olacağıq ki, bir daha kimsə bizimlə hədə-qorxu dilində danışmasın. Dövlət başçımız demişdi: “Biz bundan sonra ancaq və ancaq irəli gedəcəyik”.

Ancaq irəli getmək üçün, ilk növbədə, indikindən güclü ordumuz olmalıdır.

Türkiyə Cümhuriyyətinin Prezidenti Rəcəb Tayyib Ərdoğan isə məhz həmin paraddakı çıxışında böyük uzaqgörənliklə xəbərdarlıq etmişdi: “Azərbaycanın torpaqlarını işğaldan azad etməsi heç də mübarizənin başa çatması demək deyildir. Bu günə qədər siyasi və hərbi sahələrdə davam etdirilən mübarizə bundan sonra çox fərqli cəbhələrdə davam edəcəkdir. Otuz illik işğal müddətində bu bölgələrin

viranəyə çevrildiyini, daş üstündə daş qalmadığını hamımız birlikdə gördük”.

... BMT üzvü olan bir ölkənin ərazilərinin 30 il işğal altında saxlanılması, üstelik, Təhlükəsizlik Şurasının müvafiq qətnamələrinin icra olunmaması dünyanın ən mötəbər beynəlxalq təşkilatına qarşı açıq-aşkar hörmətsizlik və bütün prinsiplərə etinasızlıq idi. Ona görə də bizim yeganə çıxış yolumuz güclü ordu yaratmaq, sülh danışıqlarının bir nəticə verməyəcəyi təqdirdə münafiqşəni hərbi yolu ilə həll etmək idi. Biz buna nail olduq. Həm ərazi bütövlüyümüzü bərpa etdik, həm də BMT Təhlükəsizlik Şurasının qətnamələrinin icrasını reallaşdırdıq.

Əslində, Azərbaycan Ordusunun maddi-texniki bazasının möhkəmləndirilməsinin və şəxsi heyətin peşəkarlığının artırılmasının təməlini ulu öndər Heydər Əliyev qoymuşdu. Onun nail oldu-

ğu atəşkəs müqaviləsi Azərbaycan Ordusunu xaos və nizamsızlıqdan qurtarmaq üçün yaranmış imkan idi.

Yadımdadır, ötən əsrin doxsanıncı illərində yaradıcı ziyalılarımızın bir çoxu cəbhəyə gedir, əsgərlərə arxa-dayaq olmağa çalışırdılar. Siyasətçilər bir-birini didsələr də, ziyalılar ordu ilə xalqın həmrəyliyinə nail olmaq üçün mümkün olan bütün addımları atırdılar. Çünki gündəlikdəki məsələ ərazi bütövlüyümüzün qorunması idi. Həmin günlərdə cəbhəyə tez-tez gedən mərhum şair Zəlimxan Yaqub hər qayıdışı zamanı mənə – dövlət radiosunun “Xəbər” baş redaksiyasına zəng edirdi: “Aya, ay qağa, cəbhədən qayıtmışam”. Dərhal söhbətini yazıb efirə verirdik.

Bir dəfə dedi ki, qağa, bizim torpaqları qorumaq üçün qeyrətimiz də var, silahımız da, o silahı götürüb düşmənin başına od yağdıracaq əsgərimiz də. Amma ordunun vahid rəhbərliyi yoxdur. Aya, nə qədər zabit özünü rəhbər kimi təqdim edir?

Həmin fikirləri efirə verdim. Bir dinləyici zəng edərək soruşdu ki, şair orduya rəhbərlik etmək istəyir?

Aradan çox keçmədi. Ulu öndər Heydər Əliyev ölkədə siyasi hakimiyyətə qayıtdı və ordunu vahid komandanlıq altında birləşdirdi. Nəticədə, Silahlı Qüvvələrimiz Horadiz qəsəbəsində, eləcə də ətraf kəndlərdə düşməne layiq olduğu yeri göstərdi. Horadiz zəfərimiz barədə sevincli xəbərlər yayıldıktan sonra “keçmiş dostumuz” – şairə irad tutan dinləyici zəng edərək soruşdu ki, mənim adımdan Zəlimxan Yaqubdan üzr istəyə bilərsiniz?

Yeni Azərbaycan Ordusunun İkinci Qarabağ müharibəsindəki tarixi Qələbəsində müasir silahlar, şəxsi heyətin peşəkarlığı və qardaş Türkiyənin misilsiz dəstəyi ilə yanaşı, Ali Baş Komandanın – Silahlı Qüvvələrin vahid rəhbərlik altında hərəkət etməsinin çox böyük rolu olmuşdur.

Yeri gəlmişkən, dövlət başçımız ordunun maddi-texniki bazasının müasirləşdirilməsini daim diqqət mərkəzində saxlayır. Məsələn, Prezident bu ilin ilk yarısının sosial-iqtisadi yekunlarına və qarşıda duran vəzifələrə həsr olunmuş müşavirədə ordu quruculuğu məsələsini xüsusilə qabartmışdır: “Bu altı ay ərzində hərbi sahədə də islahatlar aparılıb. Struktur islahatları aparılıb, hərbi təhsildə islahatlar aparılıb. Təlimlərlə bağlı ciddi addımlar atılıb. Yeni silahlı birləşmələr yaradılıb. Yeni kontraktlar imzalanıb, hərbi texnika, silah-sursatlar alınır və alınacaq”.

Dövlət başçımız əlavə edib ki, biz ordu quruculuğu sahəsində öz işlərimizi davam etdiririk. Bizim bu il artan iqtisadi və maliyyə imkanlarımızın bir hissəsi məhz bu məsələlərə istiqamətləndirilib: “Büdcəyə əlavələr edildi, dürüstləşmə edildi və orada hərbi xərclər əhəmiyyətli dərəcədə artırıldı... Bu artım məhz yüksək texnoloji imkanları olan silahların alınmasına xərclənəcək. Mən bunu da demək istəyirəm. Çünki biz görürük ki, yeni imzalanmış kontraktlara ehtiyac var. Ən müasir hərbi texnika və silahların alınması üçün bu il dürüstləşmə zamanı hərbi xərclərimiz artıb. Nə qədər lazımdırsa, o qədər də artıracağıq”.

... Ermənistanın indiyədək öz havadarlarından aldığı silahların böyük hissəsi Azərbaycan Ordusu tərəfindən sıradan çıxarıldığına görə hələ də döyüş meydanlarında qalaraq çürüməkdədir. Bir hissəsi isə müharibə qənimətləri kimi, Bakıda nümayiş etdirilir. Ona görə də bu gün məğlub ölkəyə, iqtisadiyyatı çökmüş, ordusu darmadağın edilmiş dövlətə silah göndərənlər bir az ayıq başla düşünlər: Çünki onların silahlarını döyüş meydanlarında çürümək də gözləyə bilər, Bakıda eksponat kimi nümayiş etdirilmək də. Başqa variant isə oraya silah göndərməkdir.

**İttifaq MİRZƏBƏYLİ,
“Xalq qəzeti”**